

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Cob/79/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614205365
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8614205365.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: SLUŽBYT, s.r.o., so sídlom Karpatská 56, 089 01 Svidník, IČO: 31 675 361, právne zastúpený POTOMA & Co., s.r.o., so sídlom Dunajská 8, 811 08 Bratislava, IČO: 36 861 898, proti žalovanému: MIKE GROUP, s.r.o., so sídlom 8. mája 493/16, 089 01 Svidník, IČO: 36 484 091, v konaní o zaplatenie sumy 4 115,29 eura s príslušenstvom, v danom prípade o návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia a poriadkovom opatrení, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č. k. 7Cb/12/2014-60 zo dňa 16.4.2015 a proti uzneseniu č. k. 7Cb/12/2014-491 zo dňa 2.7.2015, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie č. k. 7Cb/12/2014-60 zo dňa 16.4.2015 o uložení poriadkovej pokuty žalovanému.

P o t v r d z u j e uznesenie č. k. 7Cb/12/2014-491 zo dňa 2.7.2015 v jeho napadnutej časti, t. j. v tej časti, ktorou bolo návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovené.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Svidník dňa 3.10.2014 domáha proti žalovanému zaplatenia sumy 3.033,67 eur s príslušenstvom titulom neuhradených mesačných zálohových platieb za služby spojené s užívaním bytu v období jún 2012 a august 2012 až júl 2013, nehradených mesačných zálohových predpisov august 2013 až august 2014 a neuhradeného nedoplatku z ročného vyúčtovania nákladov/úhrad za vybrané služby spojené s užívaním bytu za rok 2012.

Uznesením č. k. 7Cb/12/2014-60 zo dňa 16.4.2015 prvostupňový súd uložil žalovanému poriadkovú pokutu vo výške 500,- eur. Rozhodnutie o uložení poriadkovej pokuty odôvodnil tým, že podanie žalovaného, kde vo vzťahu k zákonnému sudcovi v písomnom podaní uvedie, že má závažné podozrenie, že sa dopustil zneužitia právomocí verejného činiteľa v konaní v rozpore s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku a že v predmetnom konaní prijal úplatok, je bež ďalšieho podaním hrubo urážlivým. Aj keby sa mal sudca vedieť povzniesť nad niektorými vecami s profesionálnym nadhľadom, je uvedené podanie žalovaného vo vzťahu k súdu hrubo urážlivým podaním, ktoré závažným spôsobom zasahuje do osobnosti, občianskej cti, dôstojnosti a vážnosti sudcu a vo všeobecnosti je takéto nedôvodné podanie dehonostujúce a poškodzujúce dôveryhodnosť súdnictva. Podľa názoru súdu prvého stupňa, žalovaný v danom prípade prekročil únosnú hranicu, ktorú je sudca povinný znášať. Vzhľadom na závažnosť ničím nepodloženého a subjektívneho tvrdenia žalovaného o zneužití právomocí a prijatí úplatku zákonným sudcom, je odôvodneným a účelným poriadkovým opatrením súdu vo vzťahu k účastníkovi konania, ktorý robí hrubo urážlivé podania a neprechováva žiadnu úctu k súdu. V ďalšom súd prvého stupňa poukázal na to, že z vlastnej činnosti je mu známe, že menovaný vystupuje opakovane v rôznych konaniach ako účastník alebo zástupca účastníka. Vo svojich podaniach vo vzťahu k súdu, ako aj iným inštitúciám a účastníkom konania používa útočný, hrubo urážlivý jazyk a nedodržiava obvyklú mieru zdvorilosti v úradnom styku. Žalovaný vo svojich prejavoch nerešpektuje súd a princípy úcty práva k

iným. Pre úplnosť súd dodal, že konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/31/2013 konateľ žalovaného I. R. vystupoval ako zástupca žalobkyne na základe plnomocenstva, kde menovaný už podával urážlivé podania vo vzťahu k súdu. Konanie sp. zn. 7C/31/2013 nie je doposiaľ právoplatne skončené, vo veci bol vydaný prvostupňový rozsudok, podľa ktorého bola žalobkyňa čiastočne neúspešná. Vec je v odvolacom konaní. Hoci rozhodovacia činnosť sudcu môže vzbudiť nevôľu účastníkov konania, resp. jeho zástupcu najmä vtedy, ak rozhodnutie nezodpovedá jeho predstavám a návrhom, takáto skutočnosť ešte neopravňuje účastníka, aby obsahom svojich prejavov hrubo urážal sudcu. Pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty, túto súd považoval za primeranú vzhľadom na závažnosť podania žalovaného a s ohľadom na to, že žalovaný je obchodnou spoločnosťou podnikajúcou od 26.2.2003. Štatutárny zástupca žalovaného vystupuje opakovane v súdnych konaniach, kde je poučovaný o procesných právach a povinnostiach v súdnom konaní, teda neide v danom prípade o jeho prvý kontakt so súdnym konaním a jeho podanie nie je možné zľahčovať s neskúsenosťou alebo neznalosťou.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, v ktorom uviedol, že v tomto konaní nepodal dňa 24.3.2015 žiadne podanie súdu, v ktorom by vyslovil závažné podozrenie alebo tvrdil, resp. obviňoval sudkyňu JUDr. N. Y. zo zneužitia právomoci verejného činiteľa a z prijatia úplatku v inom konaní (sp. zn. 7C/31/2013). Žalovaný zároveň vyhlásil, že v konaní sp. zn. 7C/31/2013 neparticipuje a preto sa k osobnému správaniu - konaniu sudkyne JUDr. N. Y. v tomto konaní nemá dôvod vyjadrovať. Žalovaný prostredníctvom svojho konateľa I. R. vyslovuje názor a zároveň závažné podozrenie, že sudkyňa zneužila svoju funkciu na vydanie predmetného uznesenia o udelení poriadkovej pokuty žalovanému z titulu patologickej nenávisť voči osobe I. R. za účelom jeho poškodzovania, nech je v akejkoľvek pozícii. Zároveň vyslovil podozrenie, že predmetné uznesenie bolo vydané v rozpore s ustanovením § 53 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na skutočnosť, že podanie, ktoré sudkyňa označila ako dôvod svojho rozhodnutia, nepodal účastník konania - žalovaný. I. R. v tomto svojom podaní označenom ako žiadosť, informoval predsedu súdu, okrem iného, aj o závažnom podozrení, že sudkyňa sa v konaní 7C/31/2013 dopustila zneužitia právomoci verejného činiteľa a o závažnom podozrení, že v predmetnom konaní prijala úplatok s tým, že závažné podozrenie bolo vyslovené voči sudkyňi a týkalo sa konania 7C/31/2013, ktoré bolo na Okresnom súde vo Svidníku skončené a nie konania 7Cb/12/2014. Záverom svojho odvolania žalovaný vyslovil presvedčenie, že podnety z podozrenia, napr. z korupčného správania, možno podať aj písomnou formou predsedovi okresného/krajského, či najvyššieho súdu, ministrom spravodlivosti, generálnemu prokurátorovi, úradu vlády a podobne. Z počínania sudkyne sa podľa odvolateľa javí, že nikto nemôže vysloviť závažné podozrenie voči jeho osobe, pretože táto sudkyňa vedie boj proti korupcii, voči závažným podozreniam z korupcie týkajúce sa jeho osoby po vlastnej osi, vlastnou metódou sama označí takéto podozrenie za hrubo urážlivé, sama rozhodne, že takéto podanie je bezdôvodné a sama

rozhodne aj o treste. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil, alternatívne svoje rozhodnutie odložil a vydal až po rozhodnutí ministra spravodlivosti o podnete týkajúcom sa konania 7C/31/2013 so žiadosťou o vydanie návrhu na začatie disciplinárneho konania voči sudkyňi OS Svidník JUDr. N. Y..

Z podania doručeného Okresnému súde Svidník dňa 24.3.2015 adresovanému predsedovi tohto súdu a označenému ako Žiadosť o vysvetlenie zámeny sudcov, odvolací súd zistil, že ním nie je žalovaný, ale I. R. žiada predsedu súdu o vysvetlenie dôvodu, pre ktorý táto vec bola pridelená sudkyňi JUDr. N. Y., u ktorej má „závažné podozrenie, že svojím osobným správaním/procesným konaním sa v súdnom konaní sp. zn. 7C/31/2013 dopustila zneužitia právomoci verejného činiteľa a že v predmetnom konaní prijala úplatok“.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) prejednal vec podľa § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 53 ods. 1 O.s.p., tomu, kto marí uplatnenie základného práva jedného účastníka konania alebo kto hrubo sťažuje postup konania tým, že v súdom určenej lehote neurobí súdom uložený úkon alebo nesplní jemu súdom uloženú povinnosť a svoju nečinnosť v konaní neospravedlní včas a vážnymi dôvodmi, alebo sa neustanoví na súd, hoc naň bol riadne a včas predvolaný a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, alebo kto neuposlúchne príkaz súdu, alebo

kto ruší poriadok, alebo kto urobí hrubo urážlivé podanie, súd môže uložiť uznesením poriadkovú pokutu až do výšky 820,- eur.

Zmyslom poriadkovej pokuty je výchovne pôsobiť na toho, komu sa ukladá. Predovšetkým sa ňou sleduje záujem, aby sa konanie, ktoré je ňou sankcionovaný, viackrát nestalo a opodstatnené je však aj posudzovanie charakteru porušenia povinnosti, intenziti a kvantiti jej výskytu.

Podľa § 13 ods. 1 veta druhá Obchodného zákonníka, právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca.

Podľa § 13 ods. 3 Obchodného zákonníka, podnikateľa zaväzuje konanie osôb vykonávajúcich pôsobnosť štatutárneho orgánu, aj keď prekročili svojim konaním rozsah predmetu jeho podnikania, okrem prípadu, v ktorom sa prekročila pôsobnosť štatutárneho orgánu, ktorú tomuto orgánu zákon zveruje alebo zákon umožňuje zveriť.

Podľa § 21 ods. 1, pís. a) O.s.p., za právnickú osobu koná štatutárny orgán; ak štatutárny orgán tvorí viacero fyzických osôb, koná za právnickú osobu jeho predseda, prípadne jeho člen, ktorý tým bol poverený.

Účastníkom tohto konania nie je fyzická osoba I. R., pričom podanie doručené Okresnému súdu Svidník dňa 24.3.2015 sa týka nepochybne konania, v ktorom vystupuje na žalovanej strane právnická osoba, ktorej jediným konateľom je I. R..

Aj úvodná časť tohto podania obsahuje elektronickú adresu totožnú s elektronickou adresou právnickej osoby, ktorá je žalovaným v tomto konaní. Okrem vyššie uvedených „urážok“ súdu v podaní je podľa odvolacieho súdu z uvedeného podania, ktoré bolo dôvodom na uloženie poriadkovej pokuty zrejme, že sa jednoznačne týka tohto konania a nie konania vedeného pod sp. zn. 7C/31/2013. Keď ním konateľ žalovaného žiada o vysvetlenie prečo bola vec po podaní odporu voči vydanému platobnému rozkazu pridelená inému sudcovi

Pri aplikácii cit. ustanovenia § 13 ods. 1 veta druhá Obchodného zákonníka podľa ktorého žalovaný v tejto veci koná prostredníctvom I. R. ako jeho jediného konateľa, keď sa zároveň odvolací súd stotožňuje s prvostupňovým súdom v rovine, že takéto podanie je hrubo urážlivé, odvolací súd napadnuté uznesenie v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

Uznesením č. k. 7Cb/12/2014-491 zo dňa 2.7.2015 súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému, aby nehnuteľnosti, a to byt č. X, ktorý sa nachádza na 4. poschodí vo vchode číslo XX bytového domu, druh stavby BJ F súpisné číslo XXX, postaveného na pozemku parcelné číslo 202/199 zastavané plochy a nádvoria vo výmere 202 m², na ulici X. I. XXX/XX vo G., spolu s príslušným spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemku, ktoré sú evidované na LV č. XXXX katastrálneho územia G., Okresného úradu Svidník, scudzil na základe kúpnej zmluvy, darovacej zmluvy alebo inej scudzovacej zmluvy, použil ich ako vklad do obchodnej spoločnosti, vykonal akékoľvek iné právne úkony, ktoré by mali za následok prevod alebo prechod vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam na tretie osoby, ako aj zaťažil ich záložným právom, vecným bremenom alebo iným právom k cudzej veci, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. V prevyšujúcej časti návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol a vyslovil, že o náhrade trov predbežného opatrenia bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že v priebehu konania žalobca podaním doručeným okresnému súdu dňa 2.6.2015 podal návrh na zmenu návrhu, pričom navrhol, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 4.115,29 eur s príslušenstvom s tým, že táto zmena bola pripustená na pojednávaní dňa 15.6.2015 a zároveň týmto podaním podal žalobca návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým žiadal, okrem zákazu uvedeného vo výroku napádaného rozhodnutia, akokoľvek nakladať s uvedenou nehnuteľnosťou a vykonávať akékoľvek iné právne úkony, ktoré by mali za následok prevod alebo prechod vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam na tretie osoby. Citujúc ustanovenia § 102 ods. 1, § 75 ods. 6, 8 a § 76 ods. 1 písm. e) a f) všetko O.s.p. súd prvého stupňa uviedol, že v uvedenej veci žalobca osvedčil svoj nárok tým, že toho času prebieha na okresnom súde Svidník konanie, v ktorom sa žalobca voči žalovanému domáha zaplatenia sumy 4.115,29 eur s príslušenstvom titulom neuhradených mesačných zálohových predpisov platieb za vybrané služby

spojené s užívaním bytu č. X nachádzajúcom sa na X. poschodí vo vchode č. XX v bytovom dome nachádzajúcom sa na ulici X. I. vo G., ktorého výlučným vlastníkom je žalovaný. Súd prvého stupňa sa v danom prípade stotožnil s názorom žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia, podľa ktorého prevodom vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti zo žalovaného na tretie osoby by došlo k podstatnému sťaženiu právneho

postavenia, resp. pozície žalobcu pri uplatňovaní svojich práv a oprávnených záujmov, a aj z toho dôvodu v danom prípade existuje nielen potreba dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi tohto konania, ale zároveň odôvodnená obava z ohrozenia budúceho výkonu rozhodnutia. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prvostupňový súd čiastočne návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku napádaného uznesenia. Zároveň v prevyšujúcej časti návrh zamietol z dôvodu, že žalobcom navrhované predbežné opatrenie formuláciou petitu, aby súd „zakázal spoločnosti MIKE GROUP, s.r.o., IČO: 36 484 091 akokoľvek nakladať s touto nehnuteľnosťou“ je tak rozsiahly a obmedzujúci, že súčasný vlastník nehnuteľnosti by uvedenú nehnuteľnosť nemohol využívať na účely, prípadne vykonávať v nej potrebné a nevyhnutné opravy, bolo by to v rozpore s účelom zákona, ak by súčasný vlastník nehnuteľnosti žalovaný nemohol nehnuteľnosti riadne využívať na jej daný účel. Súd prvého stupňa mal za to, že ujma ktorá vznikne žalovanému nariadením predbežného opatrenia v tom rozsahu, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, bude primeraná, nakoľko sa ním zakáže iba nakladanie s predmetnou nehnuteľnosťou a jej zaťaženie vecnými právami v procech tretích osôb. Z uvedeného dôvodu nebude preto znemožnené využitie tejto nehnuteľnosti slúžiacej na iný účel. Zároveň prvostupňový súd vyslovil, že toto predbežné opatrenie bude trvať až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 7Cb/12/2014 a citujúc ust. § 145 O.s.p. vyslovil, že o trovách predbežného opatrenia rozhodne až bude rozhodovať o náhrade trov konania vo veci samej.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, v ktorom okrem námietok vo veci samej uvádza, že účastníci nie sú v žiadnom záväzkovom vzťahu s tým, že žalovaný namieta nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, nakoľko tento nie je nositeľom práv schvaľovať a vydávať mesačné zálohové predpisy pre vlastníkov bytov bytového domu, v ktorom sa nachádza nehnuteľnosť žalovaného a na ich základe vyberať mesačné preddavky od vlastníkov bytov v tomto bytovom dome, a to dokonca na svoj účet. Zároveň žalovaný namieta svoju pasívnu vecnú legitímáciu, pretože žalobcom vystavené doklady sú vystavené na právny subjekt - fyzickú osobu I. R.. Podľa žalovaného navrhovateľ tohto predbežného opatrenia neosvedčil dôvody na jeho vydanie, keď toto bolo podané dňa 2.6.2015, v priebehu konania takmer 8 mesiacov po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu, keď predmetný byt nie je predmetom sporu a žalobcom požadovaná suma je oproti hodnote predmetnej nehnuteľnosti cca 35.000,- eur v značnom nepomere. Žalobca navyše čelí na Okresnom súde Svidník žalobe o náhradu škody za nesprávne vyúčtované náklady za predmetný byt za roky 2006 a 2012, kde výška škody v súčasnosti predstavuje 4.520,53 eur plus príslušenstvo, pričom svojou žalobou chce žalobca podľa názoru žalovaného evidentne kompenzovať požadovanú náhradu škody. V ďalšom odvolateľ poukázal na to, že pre nariadenie predbežného opatrenia je potrebné, aby jeho navrhovateľ osvedčil listinnými dôkazmi, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi konania, ako aj potrebu dočasnej úpravy ich pomerov, a to, že bez tejto okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov účastníkov by bolo jeho právo ohrozené. Toto osvedčenie je možné z už existujúceho sa správania protistrany, napr. inzerátmi, písomnými zmluvami a podobne, pričom nepostačuje len obava z takéhoto správania. Ďalej žalovaný citoval časti návrhu žalobcu na vydanie predbežného opatrenia, ktoré sú podľa neho nepravdivé, najmä v tom smere, kde žalobca poukazuje, že žalovaný by v súčasnosti mohol uskutočňovať právne úkony spojené s prevodom vlastníckeho

práva k vyššie uvedenej nehnuteľnosti zo žalovaného na tretie osoby, resp. vykonáva úkony, ktorých cieľom je znemožnenie alebo sťaženie domáhania sa nárokov žalobcu voči žalovanému, keď podľa žalovaného žalobca žiadnym písomným dôkazom nepreukázal potrebu dočasnej úpravy pomerov vydaním predbežného opatrenia pre obavy z ohrozenia výkonu rozhodnutia a všetky tvrdenia žalobcu ohľadom činnosti žalovaného, sú iba účelovo vymyslené konštrukcie za účelom ovplyvnenia rozhodnutia súdu. Záverom vo svojom odvolaní žalovaný konštatoval, že pôsobí na trhu od roku 2003, zároveň si plní svoje daňové a odvodové povinnosti a o ukončení svojej činnosti vôbec neuvažuje. Žalovaný mal dostatok času na odpredaj predmetnej nehnuteľnosti od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, pokiaľ by to považoval za potrebné, preto navrhol predmetné uznesenie o predbežnom opatrení zrušiť.

V doplnení svojho odvolania doručenom súdu prvého stupňa dňa 10.8.2015 navrhol žalovaný napadnuté uznesenie na nariadenie predbežného opatrenia zrušiť a konanie o návrhu na nariadenie predbežného

opatrenia proti žalovanému zastaviť, alternatívne predmetné uznesenie zmeniť a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť.

Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Krajský súd ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal žalovaný v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal uznesenie vo výroku, ktorým súd rozhodol tak, že vyhovel len čiastočne návrhu na vydanie predbežného opatrenia uložením zákazu, tak ako je to uvedené vo výroku napadnutého uznesenia, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.). Zároveň preskúmal i konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody, ktorými bol viazaný neumožňujú zmenu a zrušenie odvolaním napadnutého výroku uznesenia a že v zmysle § 219 ods. 1, 2 O.s.p. je potrebné napadnuté uznesenie potvrdiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa po pripustení zmeny petitu žaloby na pojednávaní konanom dňa 15.6.2015 domáha zaplatenia sumy 4.115,29 eur titulom neuhradených mesačných zálohových platieb za vybrané služby spojené s užívaním bytu č. 8, nachádzajúceho sa v bytovom dome so súp. č. XXX, na ul. X. I. vo G.. Spolu s týmto konaním vo veci samej podal žalobca návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým žiadal uložiť žalovanému povinnosť zdržania sa úkonov týkajúcich sa nakladania s predmetným bytom.

Podľa § 102 ods. 1 O.s.p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne vydá predbežné opatrenie, alebo zabezpečí dôkaz.

Podstatným znakom predbežného opatrenia je jeho predbežne dočasný charakter, to znamená, že dočasne upravuje pomery účastníkov alebo zabezpečuje budúci výkon rozhodnutia do doby, než súd vydá vo veci konečné rozhodnutie. Predbežné opatrenie je potrebné nariadiť tam, kde jeho nenariadením by vznikol priestor na právne úkony, ktoré by vytvorili nezvratný stav. To sa týka najmä tých prípadov, kedy treba obmedziť možnosť takého konania, ktorého stav by bol následne nezvratný. Z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí navrhovateľ osvedčiť svoj nárok voči odporcovi alebo porušenie práva odporcom a potrebu dočasne upraviť pomery účastníkov, t. j. naliehavosť situácie alebo obavu o ohrozený výkon rozhodnutia.

Z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí vyplývať, ktorým zákonom na uvedený účel má navrhované predbežné opatrenie plniť. Z dočasného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky okolnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, ale nie je možné predbežné opatrenie nariadiť bez toho, aby boli zistené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako aj osvedčenie, že je tu nebezpečie bezprostredne hroziacej ujmy.

V danom prípade boli splnené všetky zákonné podmienky pre vydanie predbežného opatrenia v tej časti, ktorou súd návrhu na predbežné opatrenie vyhovel, t. j., ktorou bolo uložené žalovanému zdržať sa scudzenia alebo použitia ako vklad do obchodnej spoločnosti, resp. vykonať akékoľvek iné právne úkony, ktoré by mali za následok prevod alebo prechod vlastníckeho práva k dotknutej nehnuteľnosti, a to bytu č. 8, pričom tento právny vzťah vyžaduje dočasnú úpravu predbežným opatrením. Táto dočasná úprava je potrebná z dôvodu zabezpečenia budúceho výkonu rozhodnutia po prípadnom vyhovení návrhu vo veci samej, t. j., že prípadne bude žalovaný zaviazaný na zaplatenie, keby medzitým došlo k prechodu vlastníckeho práva zo žalovaného na tretiu osobu, vytvoril by sa tým nezvratný stav, t. j. prípadná pohľadávka žalobcu by nemohla byť uspokojená na účet žalobcu.

Je potrebné poukázať na preventívnu funkciu vydaného predbežného opatrenia, keď jeho nevydaním by v prípade prisúdenia pohľadávky žalobcu proti žalovanému, ak by už žalovaný nebol vlastníkom dotknutého bytu, bol sťažený výkon rozhodnutia (vymoženie tejto pohľadávky). Žalovaný vo svojom odvolaní nijako súdu nepreukázal, že by okrem rozhodnutého bytu vlastnil nejaký iný nehnuteľný majetok, resp. hnutel'ný majetok väčšej hodnoty. Tak ako to vyplýva z príloh návrhu na nariadenie predbežného opatrenia žalovaný je dlhodobým neplatičom keď došlo k začatiu výkonu záložného práva spoločenstva vlastníkov bytov v bytovom dome na predmetný byt formou dobrovoľnej dražby čo

podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne osvedčuje potrebu pre nariadenie predbežného opatrenia v rozsahu vymedzenom súdom prvého stupňa v napádanom uznesení.

Odvolacie dôvody žalovaného sa predovšetkým venujú konaniu vo veci samej, keď tieto otázky budú zodpovedané pri rozhodnutí vo veci samej. Ak je tu daná súvislosť medzi žiadaným predbežným opatrením a konaním vo veci žaloby o zaplatenie úhrad spojených s užívaním tohto bytu, je podľa názoru odvolacieho súdu z hľadiska súdnej procesnej prevencii dôvodným dočasné pomery účastníkov upraviť do právoplatného skončenia o takejto žalobe, a to žiadaným predbežným opatrením. Preto odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa o nariadení predbežného opatrenia v jej napadnutej časti, t. j. v časti, ktorou bolo návrhu na nariadené predbežného opatrenia vyhovené, potvrdil. Je potrebné poukázať na preventívnu funkciu vydania predbežného opatrenia, keď jeho nevydaním by mohlo dôjsť k zmareniu možného prípadného uspokojenia nároku žalobcu voči žalovanému. V danom prípade s poukazom na tieto dôvody odvolací súd mal za to, že žalobca v dostatočnom rozsahu osvedčil návrh na vydanie predbežného opatrenia v tej časti, ktorou mu bolo predbežné opatrenie vyhovené. Odvolací súd nerozhodol o náhrade trov odvolacieho konania v súvislosti s napádaným predbežným opatrením, kedy mal za to, že o týchto trovách sa rozhodne v zmysle § 145 O.s.p. v konečnom rozhodnutí, pretože predbežné opatrenie bolo nariadené počas konania vo veci samej podľa § 102 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.